

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty a soudkyň Michaely Bejčkové a Sylvy Šiškeové v právní věci žalobce: **R. Ch.**, zast. JUDr. Petrem Novotným, advokátem se sídlem Archangelská 1568/1, Praha 10, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 11. 2019, čj. OAM-502/ZA-ZA11-LE32-2019, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 11. 2. 2021, čj. 2 Az 65/2019-26,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d ň ě n í :

[1] Žalobce podal dne 27. 5. 2019 žádost o mezinárodní ochranu. V řízení o této žádosti uvedl, že je zdravý, neužívá žádné léky, není věřící ani politicky aktivní. Je ženatý a má dvě děti. Dcera žije na Ukrajině. Manželka se synem jsou v ČR a také žádají o mezinárodní ochranu. Na Ukrajině žalobce žil v obci Hrušovo v Zakarpatské oblasti. Do ČR přicestoval dne 29. 4. 2019 osobním vozidlem. V ČR byl žalobce již v roce 2005 až 2009 a v roce 2011. V těchto obdobích zde žalobce žil na základě pobytových oprávnění. Jako důvod žádosti o mezinárodní ochranu žalobce uvedl obavu z předvolání do armády a zařazení do bojů na východě Ukrajiny.

[2] Žalovaný dne 11. 11. 2019 rozhodl, že žalobci mezinárodní ochranu podle § 12 – 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, neuděluje.

[3] Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce žalobu, kterou městský soud v záhlaví označeným rozsudkem zamítl.

[4] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl rozsudek městského soudu kasační stížností. Podle stěžovatele byly v jeho případě splněny podmínky pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12 – 14b zákona o azylu. Městský soud se podle jeho názoru nevypořádal se všemi námitkami a nezjistil správně skutkový stav věci. Stěžovatel namítl, že žalovaný i městský soud nedostatečně posoudili jeho obavy z vojenské služby. Stěžovatel má strach o svůj život a branná povinnost je také v rozporu s jeho vyznáním. Dále namítl, že rovněž na západě Ukrajiny jsou v posledních dvou letech páčány násilnosti na civilistech. Odkázal na násilnosti v Mukačevu a ve Lvově, o kterých informovala média. Pokud by městský soud vzal v úvahu vše výše uvedené, musel by dospět k závěru, že u stěžovatele jsou přinejmenším splněny podmínky pro udělení doplňkové ochrany podle § 14a zákona o azylu. Stěžovatel navrhl, aby NSS napadený rozsudek zrušil a věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení.

[5] Žalovaný uvedl, že jeho rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem. Odkázal na své vyjádření k žalobě. Dále konstatoval, že do ozbrojeného konfliktu na východě Ukrajiny jsou v současné době povoláváni pouze profesionální vojáci nebo dobrovolníci. K námitce, že vojenská služba je v rozporu s vyznáním stěžovatele, poznamenal, že tuto argumentaci

stěžovatel poprvé vznesl až v řízení o kasační stížnosti. K násilnostem na západě Ukrajiny žalovaný uvedl, že se jedná o aktivity krajně pravicové organizace Pravý sektor, kterým jsou státní orgány schopné čelit. Navrhl, aby NSS kasační stížnost odmítl, případně zamítl.

[6] Ve věcech mezinárodní ochrany se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti v souladu s § 104a s. ř. s. zabývá otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, NSS takovou kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou (viz usnesení NSS ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39).

[7] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[8] K námitkám týkající se toho, že vojenská služba je v rozporu s vyznáním stěžovatele, a násilností na západě Ukrajiny NSS uvádí, že tyto námitky stěžovatel neuplatnil v řízení před městským soudem, a proto jsou nepřijatelné (§ 104 odst. 4 s. ř. s.).

[9] K námitce nepřezkoumatelnosti NSS uvádí, že tato námitka byla formulována pouze obecně, a proto se s ní vypořádá také pouze v obecné rovině. Městský soud se vypořádal se všemi námitkami, vzal v úvahu všechny podstatné skutečnosti, napadený rozsudek odpovídá požadavkům na přezkoumatelné rozhodnutí (k otázce nepřezkoumatelnosti rozhodnutí viz např. rozsudky NSS ze dne 18. 10. 2005, čj. 1 Afs 135/2004-73, č. 787/2006 Sb. NSS, ze dne 8. 4. 2004, čj. 4 Azs 27/2004-74; a ze dne 4. 12. 2003, čj. 2 Ads 58/2003-75, č. 133/2004 Sb. NSS).

[10] K vojenské službě NSS konstatuje, že služba v armádě, ač nedobrovolná, není bez dalšího důvodem pro udělení azylu či doplňkové ochrany (viz např. rozsudky NSS ze dne 29. 3. 2004, čj. 5 Azs 4/2004-49, či ze dne 17. 12. 2015, čj. 5 Azs 158/2015-24), a to ani v případě, pokud by výkon vojenské služby byl spojen s rizikem účasti při bojových akcích ve válečném konfliktu (viz např. rozsudek NSS ze dne 7. 8. 2012, čj. 2 Azs 17/2012-44, bod 16). Ze zpráv o zemi původu také plyne, že na východě Ukrajiny jsou nasazeni pouze profesionální vojáci nebo dobrovolníci. Dříve mobilizovaní záložníci byli demobilizováni. V tomto ohledu žalovaný zjistil dostatečně skutkový stav.

[11] Zákon o azylu a ustálená judikatura NSS poskytují dostatečnou odpověď na všechny námitky uvedené v kasační stížnosti. NSS neshledal ani žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání.

[12] Kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, a NSS ji proto odmítl podle § 104a s. ř. s.

[13] Výrok o nákladech řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 3 větu první ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 15. dubna 2021

Ondřej Mrákota
předseda senátu